

שאוחב אותו לנצח בראשו עד שלא יבא אותו הדין לעולם. שכנינו, בשעה שהקדוש ברוך הוא אוהוב את האדם, שולח לו דורון, ומהו? הענין, כדי לנצח בו. וכיון שזוכה בו, הוא מושך עליו חותם אחד של חסר שנמשך מצד הימין ופומס על ראשו ורשותם אותו, כדי שפשבא הדין לעולם, אותו המשפטית יזהר בו, ומרמים עיניו ורואה אותו קרשם, ואנו מסתלק ממנה ונזהר עלי. משום בכך מקדים הקדוש ברוך הוא בῆמה שזיהבה.

ובא וראה, כשהריצה הקדוש ברוך הוא להביא דין על סדרם, זפה קדם את אברחים ושלח לו דורון לנצח עמם כדי להציל את לוט בן אחיו משה. וזהו שבחותם וישלח את אלהים את אברחים וישראל לוט מתוך ההפכה, ולא כחוב ויזכר אלהים את לוט, שהרי בזכות אברחים נצל. ומה זה ויזכר? שזכיר אותו מה שזכה קדם עם אותם שלוש המלאכים.

במו זה, בן אדם שזכה בזכותם עם בני אדם, בשעה שדין שרווי בעולם, הקדוש ברוך הוא זוכר לו את אותה הארץ שעשה. משום שבכל שעה שזכה בן אדם, כך נכתוב עליו למעללה. ואפליו בשעה שדין שורה עליו, הקדוש ברוך הוא זוכה עם בני אדם, כמו שאנאמר (משליא) וצדקה פציל ממותה. משום זה הקדשים הקדוש ברוך הוא לאברחים, כדי שזיהבה ויציל את לוט.

וישקפו על פניו סדרם. בא ראה, והוא מו קאנשים ממש, מאותה סעודה שתפקיד להם אברחים זוכה בהם. אף על גב שהיו מלאכים,

דאפיליו בזמנא דבעי למידן עלמא, איהו גרים למאן דרכיהם לייה למזבי במלחה עד לא ייתי בהוא דיבנא לעלמא.

התגינו בשעתא קדשא בריך הוא רחים ומאן איהו, מסכנא, בגין דיזכי בית. וכיון דזכי בית, איהו אמשיך עלייה חד חוטא דחסד דאתם שד מיטר ימיאן ופריש ארישיה ורשים לייה, בגין דבד ייתי דין לעלמא ההוא מחבלא יוזדר בית, וזקיף עינוי וחמא להויא רשמי וכדין אסתלק מגיה ואזדר בית. בגין כי אקדים לייה קדשא בריך הוא במה דיזכי.

ונחא חז, בד בעי קדשא בריך הוא לאיתאה דין עלי סדום, אוצבי קדם לאברחים וshedר לייה דורונא למזבי עמהון בגין לשזבא לוט בר אחיה מטמן, הדא הוא דכתיב ויזכר אלהים את אברחים וישלח את לוט מתוך ההפכה. ולא כתיב ויזכר אלהים את לוט, דהא בזכותיהם דאברחים אשתייב. ומאי ויזכר, הדכרי לייה מא דזבי קדם עם אנון תלת מלאכין.

בגעונא דא בר נש דיזבי בזכותם בגין נושא, בשעתא דין שרייא בעלמא קדשא בריך הוא אדרבר לייה לההי צדקה דעבד. בגין דבכל שעטה דין דזבי בר נש הבי אכתיב עלייה לעילא, ואafilio בשעתא דין שרייא עלי קדשא בריך הוא אדרבר לייה לההי טיבו דעבד וזוכה עם בני נשא. במה דעת אמר, (משליא) ואזכה מציל ממותה. בגין כי אקדים לייה קדשא בריך הוא לאברחים בגין דיזבי וישזיב לוט.

וישקפו על פניו סדום. פא חז, ויקומו ממש האנשים. מה היא סעודת

זכה ביהם. וכל אותו מأكل לא נשאר מפניהם כלום, משום אברהם, ולזופתו, שהרי כתוב ויאכלו, באש שליהם נאכל.

ואם תאמר, הרי שלשה מלאכים קיינו זה א"ש וזה מי"ס וזה רוח". אלא כל אחד ואחד כלול בחברון, ומשום כה ויאכלו. כמו זה שמותם ייחזו את האלהים ויאכלו וישתו. אכילה וಡאית הם אכלו, שנזונו מהשכינה. אף כאן ויאכלו גרמו לנו רעה רשות להזון (מנני) מאותו הצד שאברהם נרבק בו, ומשום כה לא השאירו כלום מפה שנמן להם אברהם.

כמו כן ציריך האדם לשותה מאומה כוס של ברכה כדי שיזכה לאוთה ברכה שלמעלה, אף הם אכלו מפה שתקן להם אברהם כדי שיזיפו להזון מהצד של אברהם, שהרי מאותו צד יוצא מזון לכל המלאכים העליונים. וישקפו, החעורות של רוחמים להציל את לוט. כתוב כאן וישקפו, וכתוב שם (דברים כ) השקיפה ממעון קדרש. מה להלן לרחמים - אף כאן לרחמים.

ואברהם החל עפם לשלחם, לעשות להם לוויה. אמר רבי ייסא, אם תאמר שאברהם ידע שהם מלאכים, למה עשה להם לוויה? אלא, אמר רבי אלעזר, אף על גב שידע נגיד היה לשותה לבני אדם שיטומנים עמו לשותה להם לוויה. מה שוויה ועל לשותה עם בני אדם עשה להם וליה אותם, משום שכך ציריך לאדם לשות לוויה לאורהם, שהרי הכל פלוי בזנה. ובעוד שהוא היה הולך עפם, התגלה הקדוש ברוך הוא אל אברהם, שבתו וו' אמר המכפה אני מאברהם אשר אני עשה. והוא הוא ויבית דינו, משום שהקדוש

דאתקין לון אברהם זכה בהו. אף על גב דמלאclin הו, זכה בהו, וכל ההוא מיכלא לא אשפтар מגיה כלום, בגין ד אברהם, ולמוציא ביה, דהא כתיב ויאכלו באש דלהzon אתאכילד.

ואי תימא הוא תלת מלאclin הו.hai אש"א. והאי מ"י"א. והאי רוח"א. אלא כל חד וחדר כליל בחבריה ובגיניו כה ויאכלו. בגוננא דא (שמות כד) וייחזו את האלהים ויאכלו וישתו. אכילה וಡאית אכלו דאתזנו מן שכינטא, אוף הכא ויאכלו גרמי (נ"א רשות רשות) לאתזנא (פסח) מההוא סטרא ד אברהם אתדק ביה, ובгинון כה לא אשארו ממה דיהיב לון אברהם כלום.

בגוננא דא בעי לייה לבר נש למשתי מההוא כסא דברכה, בגין דיזכי לה היא ברכה דלעילא. אוף אונז אכלו ממה דאתקין לון אברהם בגין דיזיפוי לאתזנא מסטרא ד אברהם. דהא מההוא סטרא נפיק מזונא לכלחו מלאכי עלאי. וישקפו, אתערותא דרחמי לשיקבא לוט. כתיב הבא וישקפו וכתיב הטעם (דברים כ) השקיפה ממעון קדרש. מה להלן לרחמי אוף הכא לרחמי. ואברהם הולך עפם לשלחם. למעד לון לויה. אמר רבי ייסא אי תימא ד אברהם ידע דמלאclin אונז אמאاي אעבד לון לויה. אלא אמר רבי אלעזר אף על גב דהזה ידע (ריגל היה למעד לכלחו בני נשא דומניין עפי למעד לון לויה) (נ"א מה רהה ריגל למעד עם בני נשא עבר בהו ואלו לון) בגין דכך אctrיך לייה לבר נש למעד לויה לאושפיזין דהא כלל בהאי תליא, ובעוד דאייה הוה איזיל עמהזון אתגלי קדרש אבריך הוא עלייה ד אברהם כתיב ויז אמר המכפה אני מאברהם אשר אני עשה